KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.8.2013
COM(2013) 573 final

2013/0275 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY

nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii

UZASADNIENIE

1. Kontekst wniosku

- **Podstawa i cele wniosku**

Niniejszy wniosek dotyczy stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, („rozporządzenie podstawowe”) w postępowaniu antysubsydyjnym dotyczącym przywozu niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii.

- **Kontekst ogólny**

Niniejszy wniosek zostaje przedstawiony w kontekście wykonania rozporządzenia podstawowego i jest wynikiem dochodzenia przeprowadzonego zgodnie z wymogami merytorycznymi i proceduralnymi określonymi w rozporządzeniu podstawowym.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 419/2013 Komisja Europejska nałożyła tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Nie dotyczy.

2. Konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz ocena skutków

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Zainteresowane strony objęte postępowaniem miały już możliwość obrony swoich interesów podczas dochodzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Niniejszy wniosek wynika z wykonania rozporządzenia podstawowego.

Rozporządzenie podstawowe nie przewiduje ogólnej oceny skutków, ale zawiera wyczerpujący wykaz wymogów, które muszą zostać ocenione.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Załączony wniosek dotyczący rozporządzenia Rady jest oparty na ostatecznych ustaleniach w sprawie subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii. Występuje się zatem do Rady o przyjęcie załączonego wniosku dotyczącego rozporządzenia, które powinno zostać opublikowane najpóźniej dnia 7 września 2013 r.

- **Podstawa prawna**

Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej.

- **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Formę działania opisano w wyżej wspomnianym rozporządzeniu podstawowym; wyklucza ona podejmowanie decyzji na poziomie krajowym.

Wskazówki dotyczące zminimalizowania obciążenia finansowego i administracyjnego Unii, rządów krajowych, władz regionalnych i lokalnych, podmiotów gospodarczych i obywateli oraz uczynienia go proporcjonalnym do celów wniosku nie mają zastosowania.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następującego względu:

inne instrumenty byłyby niewłaściwe, ponieważ w rozporządzeniu podstawowym nie przewiduje się innych możliwości.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

2013/0275 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY

nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej[1] („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Środki tymczasowe

(1) Rozporządzeniem (UE) nr 419/2013[2] („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii.

(2) Postępowanie zostało wszczęte w następstwie skargi złożonej w dniu 28 czerwca 2012 r. przez Europejską Konfederację Przemysłu Żelaza i Stali („Eurofer”) („skarżący”) w imieniu producentów unijnych, na których przypada ponad 50 % całkowitej produkcji unijnej niektórych drutów ze stali nierdzewnej.

(3) W równoległym dochodzeniu antydumpingowym, rozporządzeniem (UE) nr 418/2013[3] Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii.

1.2. Strony zainteresowane dochodzeniem

(4) Na wstępnym etapie dochodzenia kontroli wyrywkowej poddano w szczególności indyjskich producentów eksportujących, producentów unijnych i importerów niepowiązanych. Jednakże ponieważ dwóch importerów wybranych do próby nie odpowiedziało na pytania zawarte w kwestionariuszu nie można było kontynuować kontroli wyrywkowej u importerów. Wszystkie dostępne informacje dotyczące współpracujących importerów zostały użyte w celu dokonania ostatecznych ustaleń, w szczególności w zakresie dotyczącym interesów Unii.

[1] Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.
[2] Dz.U. L 126 z 8.5.2013, s. 19.
[3] Dz.U. L 126 z 8.5.2013, s. 1.

(5) Siedmiu nieobjętych próbą indyjskich producentów eksportujących wnioskowało o indywidualne badanie. Dwóch z nich odpowiedziało na pytania zawarte w kwestionariuszu. Pięciu nie odpowiedziało na pytania zawarte w kwestionariuszu. Jeden z dwóch producentów, którzy udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wycofał swój wniosek o indywidualne badanie. W wyniku tego Komisja zbadała wniosek jednego indyjskiego producenta eksportującego, który nie był objęty próbą:

– KEI Industries Limited, New Delhi (KEI).

(6) Oprócz powyższego potwierdza się motywy od 5 do 8, od 10 do 12 oraz 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

(7) Zgodnie z motywem 20 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dochodzenie w sprawie subsydiowania i szkody obejmowało okres od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 marca 2012 r. („okres badany”).

1.4. Dalsze postępowanie

(8) Po ujawnieniu istotnych faktów i okoliczności, na podstawie których zdecydowano się nałożyć tymczasowe środki wyrównawcze („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron, a mianowicie dwóch producentów eksportujących, skarżący i 11 użytkowników przedłożyło swoje uwagi. Stronom, które zgłosiły taki wniosek, zapewniono możliwość przesłuchania. Komisja kontynuowała poszukiwanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Wszystkie otrzymane uwagi rozpatrzono i w stosownych przypadkach uwzględniono.

(9) Komisja poinformowała zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem ostatecznych ustaleń. Wszystkie otrzymane uwagi rozpatrzono i w stosownych przypadkach uwzględniono.

2. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

(10) Jak stwierdzono w motywie 21 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produkt objęty postępowaniem zdefiniowano jako druty ze stali nierdzewnej zawierające:

– - 2,5 % lub więcej masy niklu, inne niż drut zawierający 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy niklu i 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy chromu,

– - mniej niż 2,5 % masy niklu, inne niż drut zawierający 13 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy chromu i 3,5 % lub więcej, ale nie więcej niż 6 % masy aluminium,

obecnie objęte kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99, pochodzące z Indii.

(11) Niektórzy użytkownicy wyrazili obawy odnośnie wyraźnego braku rozróżnienia między różnymi rodzajami produktu objętego postępowaniem a produktem podobnym, ze względu na szeroki asortyment wszystkich rodzajów produktu. Szczególna obawa dotyczyła sposobu zapewnienia w toku dochodzenia obiektywnej porównywalności wszystkich rodzajów produktu. Podobnie jak w przypadku

większości dochodzeń, definicja produktu objętego postępowaniem obejmuje szeroki wachlarz rodzajów produktów o takich samych lub podobnych podstawowych charakterystykach fizycznych i chemicznych. Fakt, że charakterystyki te mogą się różnić w zależności od rodzaju produktu może prowadzić do objęcia nim wielu jego rodzajów. Tak jest w przypadku niniejszego dochodzenia. Komisja wzięła pod uwagę różnice między rodzajami produktów i zapewniła rzetelne porównanie. Niepowtarzalny numer kontrolny produktu (PCN) został przydzielony do każdego rodzaju produktu wytwarzanego i sprzedawanego przez indyjskich producentów eksportujących oraz każdego produktu wytwarzanego i sprzedawanego przez przemysł unijny. Numer zależał od głównych charakterystyk produktu, w tym przypadku gatunku stali, wytrzymałości na rozciąganie, powłoki, powierzchni, średnicy oraz kształtu. Rodzaje drutów wywożonych do Unii porównano zatem na podstawie PCN z produktami wytwarzanymi i sprzedawanymi przez przemysł unijny, mającymi takie same lub podobne charakterystyki. Wszystkie te rodzaje drutów odpowiadają definicji produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego określonej w zawiadomieniu o wszczęciu[4] i w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.

(12) Jedna ze stron ponownie podkreśliła, że tak zwane „wysoce techniczne" rodzaje różnią się i nie są wymienne z innymi rodzajami produktu objętego postępowaniem. Z tego powodu należy je wykluczyć z zakresu definicji produktu. Zgodnie z orzecznictwem przy określaniu, czy produkty są na tyle podobne żeby mogły stanowić część tego samego produktu, należy ocenić czy mają one takie same charakterystyki techniczne i fizyczne, te same zastosowania podstawowe i taki sam stosunek ich jakości do ceny. W tej kwestii należy również ocenić wymienność tych produktów oraz konkurencję między nimi.[5] W toku dochodzenia stwierdzono, że „wysoce techniczne" rodzaje produktów, o których wspominała strona mają takie charakterystyki fizyczne, chemiczne i techniczne jak inne produkty objęte dochodzeniem. Są one wykonane ze stali nierdzewnej i są to druty. Są one półwyrobem ze stali (który w większości przypadków jest poddawany dalszemu przetworzeniu w celu wytworzenia wielu różnych wyrobów gotowych), a ich proces produkcji jest podobny i wykorzystuje się w nim podobne maszyny, tak że producenci mogą zmieniać asortyment wytwarzanych odmian produktu, w zależności od popytu. Dlatego też, chociaż różne rodzaje drutów nie są bezpośrednio wymienne i bezpośrednio ze sobą nie konkurują, producenci konkurują ze sobą ubiegając się o kontrakty obejmujące szeroką gamę drutów ze stali nierdzewnej. Ponadto tego rodzaju produkt jest wytwarzany i sprzedawany zarówno przez przemysł unijny jak i przez indyjskich producentów eksportujących stosujących podobną metodę produkcji. W związku z powyższym nie można przyjąć tego twierdzenia.

(13) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń, jedna ze stron stwierdziła że przeprowadzona przez Komisję analiza nie jest wystarczająca do określenia, czy tak zwane „wysoce techniczne" rodzaje produktów należy objąć dochodzeniem. Argument ten zostaje odrzucony. W toku dochodzenia ustalono, że wysoce techniczny rodzaj produktu wchodzi w zakres definicji produktu, jak stwierdzono powyżej w motywie 12. Strona błędnie twierdzi, że wszystkie kryteria, o których mowa w orzecznictwie powinny być spełnione jednocześnie, co nie jest prawdą. Zgodnie z orzecznictwem Komisja definiując produkt dysponuje szerokim zakresem uznania[6], i

[4] Dz.U. C 240 z 10.8.2012, s. 6.
[5] Sprawa C-595/11 Steinet [2013] jeszcze nieopublikowana, pkt 44.
[6] Sprawa T-170/94 Shanghai Bycicles [1997], Rec. II-1383, pkt 64.

musi oprzeć tę ocenę na zestawie kryteriów wypracowanych przez Trybunał. Często, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie, niektóre kryteria mogą iść w jednym kierunku, a inne w drugim. W takiej sytuacji Komisja musi przeprowadzić całościową ocenę, tak jak to miało miejsce w niniejszym przypadku. Zainteresowana strona niesłusznie założyła, że różne rodzaje produktu muszą posiadać wszystkie identyczne cechy, aby być objętymi taką samą definicją produktu.

(14) Niektórzy użytkownicy twierdzili, że tak zwane druty ze stali nierdzewnej z „serii 200" należy wyłączyć z zakresu definicji produktu. W szczególności utrzymywali oni, że tego rodzaju produktów przemysł unijny prawie nie produkuje. Twierdzenie to jest jednak nieuzasadnione. Po pierwsze fakt, że pewien rodzaj produktu nie jest wytwarzany przez przemysł unijny nie jest wystarczającym powodem do wyłączenia go z zakresu dochodzenia, jeżeli proces produkcji umożliwia producentom unijnym rozpoczęcie produkcji tego rodzaju produktu. Po drugie, jeśli chodzi o druty wysoce techniczne (zob. motyw 12 powyżej), stwierdzono, że te rodzaje produktu objętego postępowaniem mają takie same lub podobne cechy fizyczne, chemiczne i techniczne jak inne rodzaje produktu podobnego wytwarzane i sprzedawane przez przemysł unijny. W związku z powyższym nie można przyjąć tego twierdzenia.

(15) Alternatywnie twierdzą oni, że walcówka powinna zostać objęta definicją produktu objętego postępowaniem. Jednakże walcówka jest surowcem używanym do produkcji produktu objętego postępowaniem, ale można jej również użyć do produkcji innych produktów, takich jak elementy złączne i gwoździe. Z tego względu, w przeciwieństwie do produktu objętego dochodzeniem, nie stanowi ona gotowego produktu ze stali. W wyniku procesu formowania na zimno między innymi walcówka może zostać przetworzona na produkt objęty postępowaniem lub produkt podobny. Na tej podstawie walcówki nie można objąć zakresem definicji produktu w rozumieniu rozporządzenia podstawowego.

(16) Na podstawie powyższego niniejszym potwierdza się definicję produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego zawartą w motywach od 21 do 24 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. Wprowadzenie

(17) W motywie 25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych znajduje się odniesienie do następujących programów, co do których istnieje domniemanie, że w ich ramach udzielane są subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych:

a) Program „Duty Entitlement Passbook" („DEPBS");

b) Program (Duty Drawback Scheme („DDS");

c) Program „Advance Authorisation" („AAS");

d) Program „Export Promotion Capital Goods" („EPCGS");

e) Program „Export Credit" („ECS");

f) Program „Focus Market" („FMS");

g) Specjalne strefy ekonomiczne/Jednostki zorientowane na wywóz („SEZ/EOU").

(18) Przemysł unijny twierdził, że Komisja pominęła kilka programów subsydiowania, w szczególności programy regionalne, i w rezultacie uznał, że subsydia, które według

ustaleń otrzymują producenci indyjscy, są zbyt nisko oszacowane. Zarzut jest nieuzasadniony. Komisja przeprowadziła dochodzenie dotyczące wszystkich krajowych i lokalnych programów subsydiowania wymienionych w skardze. Komisja stwierdziła jednak, że w OD objęci próbą producenci eksportujący otrzymywali subsydia jedynie w odniesieniu do programów wymienionych powyżej w motywie 14.

(19) Przemysł unijny argumentował również, że ponieważ w równoległym dochodzeniu antydumpingowym danych dostarczonych przez objętych próbą producentów unijnych nie uznano za wiarygodne i zastosowanie ma art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej[7], odpowiedni art. 28 rozporządzenia podstawowego powinien mieć tak samo zastosowanie w niniejszym dochodzeniu. Jednakże art. 28 rozporządzenia podstawowego ma zastosowanie tylko, jeżeli spełnione są jego warunki, co nie miało miejsca w przypadku informacji dostarczonych przez objętych próbą indyjskich producentów. W związku z powyższym nie można przyjąć tego twierdzenia.

(20) Dochodzenie wykazało, że DEPBS, DDS oraz AAS są częścią jednego mechanizmu subsydiowania, jakim jest mechanizm zwrotu ceł. Przez długi czas Indie korzystały z różnych rodzajów tego mechanizmu, często zmieniając pojedyncze podmechanizmy. Dochodzenie wykazało, że należałoby przeanalizować te podmechanizmy łącznie, ponieważ eksporterzy zwykle muszą wybrać jeden z nich (mechanizmy te wzajemnie się wykluczają), a w sytuacji gdy jeden podmechanizm przestaje obowiązywać, muszą przejść na drugi.

(21) Wobec braku innych uwag, motywy od 25 do 28 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

3.2. Program „Duty Entitlement Passbook" („DEPBS")

(22) Jeden z objętych próbą indyjskich producentów eksportujących argumentował, że DEPBS nie należy uznawać za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych, gdyż celem tego programu jest pokrycie należności celnych z tytułu przywozu. Twierdzono ponadto, że komponenty produktu objętego dochodzeniem nie są wytwarzane w kraju, tak że można racjonalnie zakładać, że wobec całego przywozu zastosowano stawkę 5 % i że limit określony przez władze publiczne Indii uniemożliwia wypłacenie nadmiernej rekompensaty. Jak wyjaśniono w motywie 38 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie jest zgodny z przepisami określonymi w załączniku I lit. i), w załączniku II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) i w załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. W szczególności eksporter korzystający z DEPBS nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania w procesie produkcji towarów przywożonych bez cła, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywistą wartością wykorzystanych komponentów. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z DEPBS niezależnie od tego, czy sprowadza jakiekolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych

[7] Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

materiałów do produkcji pochodził z przywozu. Władze publiczne Indii nie określiły systemu łączącego kwotę zwolnionych należności od przywożonych komponentów z ich zużyciem w wywożonych produktach. Ze swojej strony przedsiębiorstwa korzystające z tego programu również nie dysponowały mechanizmem umożliwiającym wykazanie, że nie uzyskały żadnego nadmiernego umorzenia. Ponadto, jeśli chodzi o brak nadmiernej rekompensaty w tym konkretnym przypadku, przedsiębiorstwo tego nie wykazało. Mogło ono na przykład skorzystać z rekompensaty w odniesieniu do innych przywożonych towarów lub mogło skorzystać z rekompensaty w odniesieniu do przywożonych komponentów nie zużywając ich przy produkcji produktu objętego postępowaniem. Należy również zauważyć, iż twierdzenie o braku krajowej produkcji komponentów jest nieprawdziwe, ponieważ co najmniej jedno z objętych dochodzeniem przedsiębiorstw wytwarzało je w kraju, a dwa inne objęte dochodzeniem przedsiębiorstwa kupowały je od krajowego producenta, a nie od krajowego importera. W związku z tym argumenty te nie mogą być przyjęte.

(23) Jedna ze stron argumentowała, że w przypadku sprzedaży licencji DEPBS, rzeczywista cena sprzedaży jest niższa od wartości licencji, a zatem korzyść stanowiąca podstawę środków wyrównawczych była mniejsza od tymczasowo ustalonej. Korzyść w ramach tego programu obliczano jednak na podstawie kwoty kredytu przyznanego w licencji niezależnie od tego, czy licencję wykorzystano do pokrycia należności celnych z tytułu przywozu, czy też ją rzeczywiście sprzedano. Sprzedaż licencji poniżej wartości nominalnej jest decyzją czysto handlową, która nie zmienia kwoty korzyści uzyskanej w ramach tego programu. W związku z tym nie można przyjąć tego argumentu.

(24) Władze publiczne Indii argumentowały, że ponieważ program DEPBS został wycofany w OD, nie powinien stanowić podstawy do zastosowania środków wyrównawczych. Ponadto argumentowały one, że ponieważ program zwrotu ceł nie jest następcą programu DEPBS, w ramach DEPBS nie można stosować środków wyrównawczych. Rzeczywiście, program DEPBS przestał istnieć w dniu 30 września 2011 r., podczas OD. Subsydiowanie nadal jednak istniało. Jako alternatywę dla DEPBS uznano, że eksporterzy uzyskają korzyści w ramach AAS, a w szczególności DDS. Jak opisano w motywach od 42 do 44 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych AAS i DDS zostały dostosowane w celu zorganizowania płynnego przejścia z DEPBS. Ponadto rodzaj korzyści wynikających z trzech programów, tj. utrata dochodów w wyniku zwolnienia z należności celnych, jest dokładnie ten sam. Przedsiębiorstwa mają zatem możliwość wyboru, z którego programu skorzystać w celu zrekompensowania należności celnych. Dlatego też, mimo że w połowie OD przestał istnieć DEPBS, subsydia przyznane w OD przez władze publiczne Indii powinny stanowić podstawę do zastosowania środków wyrównawczych, ponieważ w dalszym ciągu istniał globalny system korzyści, z powodów podanych wyżej w motywie 20. Jest tak dlatego, że wszystkie programy zwrotu ceł stanowią jeden mechanizm subsydiowania, posiadający różne, często zmieniane podmechanizmy. Zatem ten argument nie może zostać przyjęty.

(25) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń władze publiczne Indii powtórzyły swoje stwierdzenia dotyczące wycofania programu DEPBS po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Jednakże nie można przyjąć tego argumentu, ponieważ nie przedstawiono żadnego nowego twierdzenia, które mogłoby prowadzić do zmiany wniosków w odniesieniu do zastąpienia subsydiowania ustanowionego w ramach wycofanego DEPBS poprawionym DDS.

(26) Wobec braku innych uwag, motywy od 29 do 47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

(27) Ponadto stwierdzono, że indyjski producent eksportujący KEI korzystał w OD z DEPBS. Stopa subsydiowania wynosiła 0,50 %.

3.3. Program zwrotu ceł (Duty Drawback Scheme – „DDS")

(28) Władze publiczne Indii argumentowały, że DDS nie należy uznawać za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych, gdyż celem tego programu jest pokrycie należności celnych przywozowych i podatku akcyzowego należnego za komponenty. Jak wyjaśniono w motywach od 58 do 60 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie jest zgodny z przepisami określonymi w załączniku I lit. i), w załączniku II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) i w załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. W szczególności nie istnieje żaden system ani procedura służące potwierdzeniu, które materiały są zużywane w procesie produkcji wywożonego produktu, lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu załącznika lit. i) I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Co więcej, eksporter kwalifikuje się do korzystania z DDS niezależnie od tego, czy sprowadza jakiekolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Zostało to potwierdzone ustaleniami poczynionymi w wizytowanych przedsiębiorstwach i odpowiednimi przepisami, a mianowicie okólnikiem władz publicznych Indii nr 24/2001, jak wyjaśniono w motywie 60 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ponadto składając go władze publiczne Indii same dopuściły w ustępie 32, że DDS może prowadzić do nadmiernych umorzeń. W związku z tym nie można przyjąć tego argumentu.

(29) Władze publiczne Indii argumentowały dalej, że chociaż system weryfikacji zużycia komponentów nie jest pełny, w szczególności ze względu na dużą liczbę korzystających i obciążenia administracyjne związane z kontrolowaniem ich wszystkich, należy zaakceptować mechanizm weryfikacji oparty na kontroli wyrywkowej. Jednakże ten argument nie może zostać przyjęty, ponieważ nie przewidziano tego w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady substytucji ceł zwrotnych) rozporządzenia podstawowego.

(30) Wobec braku innych uwag, motywy od 48 do 64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

(31) Ponadto stwierdzono, że indyjski producent eksportujący KEI Industries korzystał w OD z DDS. Stopa subsydiowania wynosiła 0,29%.

3.4. Program „Advance Authorisation" („AAS")

(32) Jeden z objętych próbą indyjskich producentów eksportujących argumentował, że AAS należy uznać za system zwrotu ceł, ponieważ przywożone materiały są wykorzystywane do wytwarzania wywożonych towarów. Jak wyjaśniono w motywie 76 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych podprogram zastosowany w aktualnie rozpatrywanym przypadku nie jest dopuszczalnym systemem zwrotu ceł zapłaconych

za składniki procesu produkcji czy systemem zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w załączniku I lit i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Władze publiczne Indii nie zastosowały skutecznie systemu lub procedury weryfikacji w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty zostały zużyte do wytworzenia produktu wywożonego (część II pkt 4 załącznika II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze – część II pkt 2 załącznika III do rozporządzenia podstawowego). Ponadto standardowe normy nakładów i wyników („SION") dla produktu objętego postępowaniem nie były wystarczająco precyzyjne i nie mogą być uznane za system weryfikacji rzeczywistego zużycia. Struktura tych standardowych norm nie pozwala władzom publicznym Indii zweryfikować z dostateczną dokładnością, jakiej wartości komponenty zostały zużyte w produkcji przeznaczonej na wywóz. Ponadto władze publiczne Indii nie przeprowadziły dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanych komponentach, jak wyjaśniono w motywie 73 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, mimo że badanie takie zwykle powinno być dokonane w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (część II pkt 5 załącznika II oraz część II pkt 3 załącznika III do rozporządzenia podstawowego). Podprogram stanowi zatem podstawę dla środków wyrównawczych, a argument zostaje odrzucony.

(33) Wobec braku innych uwag, motywy od 65 do 80 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

(34) Stwierdzono, że w OD indyjski producent eksportujący KEI Industries nie korzystał z AAS.

3.5. Program „Export Promotion Capital Goods" („EPCGS")

(35) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden z indyjskich producentów eksportujących wskazał na błąd w obliczeniach. Jego uwaga była częściowo uzasadniona i została uwzględniona przy obliczaniu kwoty subsydium. Ponieważ przed korektą całkowity margines subsydiowania tego przedsiębiorstwa mieścił się poniżej poziomu *de minimis,* korekta nie zmienia ostatecznego poziomu cła wyrównawczego tego przedsiębiorstwa, ani nie ma wpływu na średni margines subsydiowania wyliczony dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących ani na ogólnokrajowy margines subsydiowania.

(36) Oprócz powyższego potwierdza się motywy od 81 do 91 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

(37) Indyjski producent eksportujący KEI Industries nie korzystał w OD z EPCGS w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.

3.6. Program „Export Credit" („EC")

(38) Władze publiczne Indii argumentowały, że w motywie 92 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja niewłaściwie zacytowała podstawę prawną ECS. Władze publiczne Indii wskazały, że Okólnik główny DBOD nr DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007-08 („OG 07-08") i Okólnik główny DBOD nr DIR.(Exp).BC 09/04.02.02/2008-09 („OG 08-09") zostały uaktualnione i że w OD podstawę prawną dla ECS stanowiły Okólnik główny DBOD nr DIR.(Exp).BC 06/04.02.002/2010-11 („OG 10-11") i Okólnik główny DBOD nr DIR.(Exp).BC 04/04.02.002/2011-2012

(„OG 11-12”). Rzeczywiście uwaga władz publicznych Indii w tej kwestii jest właściwa.

(39) Władze publiczne Indii argumentowały dalej, że jeśli została uwzględniona właściwa uaktualniona podstawa prawna, Komisja powinna zauważyć fakt, że pułap obowiązujących stóp procentowych stosowanych do kredytów eksportowych, ustanowiony wcześniej przez Bank Rezerw Indii (Reserve Bank of India) dla banków handlowych, przestał obowiązywać przed rozpoczęciem OD w odniesieniu do kredytów eksportowych w rupiach. W związku z tym, w odniesieniu do kredytów w rupiach, programu tego nie można dłużej uważać za subsydiowanie. Dochodzenie wykazało, że dwa objęte próbą przedsiębiorstwa korzystały w praktyce z kredytów eksportowych udzielonych przez banki prywatne, których stopy były niższe od stopy referencyjnej ustalonej przez Bank of India. W toku dochodzenia nie znaleziono żadnego ekonomicznego uzasadnienia dlaczego te prywatne banki udzielają kredytów o obniżonym i najwyraźniej przynoszącym straty oprocentowaniu. Takie praktyki banków w zakresie udzielania pożyczek mogłyby wskazywać na dalsze zaangażowanie rządu. Jednakże w toku dochodzenia nie uzyskano dowodu poziomu wymaganego zgodnie z zasadami WTO wskazującego na stałe nadzorowanie banków handlowych lub zarządzanie nimi. Komisja postanowiła zatem nie uwzględniać korzyści z obniżonych stawek jako subsydiów tego podprogramu, przy braku wystarczających dowodów na zarządzenie bankami lub udzielanie im wkładu finansowego przez władze publiczne Indii.

(40) Wreszcie władze publiczne Indii argumentowały, że ostatnia aktualizacja Okólnika głównego DBOD nr DIR.(Exp).BC 06/04.02.002/2012-13 („OG 12-13”), która weszła w życie dwa miesiące po zakończeniu OD, zniosła pułapy stóp procentowych kredytów eksportowych także w odniesieniu do kredytów w walutach obcych. Powołując się na art. 15 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego władze publiczne Indii argumentują, że w takim przypadku także ten element programu kredytów eksportowych nie powinien stanowić podstawy do zastosowania środków wyrównawczych, ponieważ zniesiono zarządzanie bankami przez władze publiczne. Chociaż w przedstawionym OG 12-13 znajduje się przepis, który pozwala bankom handlowym ustalać stopy procentowe kredytów eksportowych w obcej walucie ze skutkiem od maja 2012 r., jak twierdziły władze publiczne Indii, taka zmiana instrukcji Banku Rezerw Indii dla banków prywatnych w trakcie dochodzenia nie byłaby wystarczająca aby wykluczyć ten program, ponieważ wytyczne władz publicznych mogą w dalszym ciągu funkcjonować w sposób nieformalny, co powinno stać się przedmiotem dalszego dochodzenia. Jednakże wobec powyższego wniosku dotyczącego podprogramu dotyczącego kredytów eksportowych w rupiach, Komisja postanowiła na tym etapie nie obejmować środkami wyrównawczymi tego programu dotyczącego kredytów w obcej walucie.

(41) W świetle powyższego w stosownych przypadkach stawki celne zostaną dostosowane.

3.7. Program „Focus Market” („FMS”)

(42) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń władze publiczne Indii zgłosiły uwagi dotyczące FMS. Argumentowały one, że ten program jest pod względem geograficznym skierowany do państw niebędących częścią UE, a zatem nie może on zostać objęty przez UE środkami wyrównawczymi. Władze publiczne Indii nie mogły jednak zakwestionować praktycznych środków dotyczących realizacji programu, ani tego, że w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem można korzystać z FMS (możliwość transferu kredytów celnych z wykorzystaniem programu FMS i

możliwość korzystania z nich przy uiszczaniu należności celnych z tytułu późniejszego przywozu dowolnych komponentów lub towarów, w tym dóbr kapitałowych). Z tego względu twierdzenie to odrzucono, ponieważ dochodzenie wykazało, że produkt objęty postępowaniem może korzystać i korzysta z tego programu w ramach wywozu do UE.

(43) Wobec braku innych uwag, motywy od 101 do 111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

(44) Stwierdzono, że w OD indyjski producent eksporter KEI Industries nie korzystał z FMS.

3.8. Program „Export Oriented Units" („EOU")

(45) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń tylko jeden objęty dochodzeniem producent eksportujący korzystający z programu EOU zgłosił uwagi dotyczące tego programu. Przedsiębiorstwo twierdziło, że Komisja powinna użyć innej metody wyliczania korzyści wynikających z EOU. Argumentowało ono, że niektóre korzyści wynikające z EOU należy traktować jako dopuszczalny system zwrotu ceł w rozumieniu załączników II i III rozporządzenia podstawowego i w związku z tym nie powinny być one podstawą do zastosowania środków wyrównawczych.

(46) Okazało się jednak, że niezależnie od zastosowanej metody wyliczania, stopa subsydiowania tego programu nie przekracza 0,95 %, co oznacza, że całkowity margines subsydiowania tego przedsiębiorstwa pozostaje poniżej poziomu *de minimis*. Dlatego też uznano, że w ramach dochodzenia nie ma potrzeby analizowania tego twierdzenia.

(47) Wobec braku innych uwag, motyw 112 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje potwierdzony.

(48) Stwierdzono, że w OD indyjski producent eksporter KEI Industries nie korzystał z EOUS.

3.9. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

(49) W następstwie decyzji o niezaliczaniu korzyści związanych z ESC do subsydiów, jak opisano w motywach od 38 do 41, oraz korekty obliczeń korzyści jednego przedsiębiorstwa wynikających z EPCGS, jak opisano w motywie 35, w stosownych przypadkach dostosowano stawki celne. Ostateczna kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych ustanowionych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wyrażona *ad valorem*, wynosi teraz od 0,79% do 3,72%.

Program	**Przedsiębiorstwo**	**Raajratna**	**Grupa Venus**	**Viraj**	**KEI**
DEPBS (*)		0,58%	0,93%, 1,04%, 1,32%, 2,04%	-	0,50%
DDS (*)		0,61%	1,14%, 1,77%, 1,68%, 1,91%	-	0,29%

AAS(*)	2,43%	0,15%, 0%, 0%, 0%	-	-
EPCG(*)	0,09%	0,02%, 0%, 0%, 0%	0,03%	-
ECS(*)	-	-	-	-
FMS (*)	-	0,13%, 0,71%, 0,07%, 0%	-	-
EOU(*)	-	-	0,95%	-
OGÓŁEM	**3,72%**	**3,03% (**)**	**0,98 %(***)**	**0,79 %(***)**

(*) Subsydia wywozowe zaznaczono gwiazdką

(**) Łączny margines subsydiowania na podstawie skonsolidowanego obliczenia dla grupy

(***) *de minimis*

(50) Ponownie obliczony margines subsydiowania dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących wynosi 3,41 %.

(51) Ponownie obliczony ogólnokrajowy margines subsydiowania wynosi 3,72%.

4. Przemysł unijny

4.1. Przemysł unijny

(52) Niektórzy użytkownicy zakwestionowali liczbę unijnych producentów podaną w motywie 116 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Twierdzą oni, że liczbę producentów oceniono błędnie i w rzeczywistości na rynku unijnym obecnych jest mniej producentów.

(53) Komisja zaznacza, że powyższe twierdzenie nie było uzasadnione i potwierdza, po przeprowadzeniu weryfikacji informacji podanych w motywie 116 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że w OD 27 unijnych producentów wytwarzało w Unii produkt objęty postępowaniem. Jest to liczba określona na podstawie skargi, przed wszczęciem postępowania oraz w toku dochodzenia. Komisja skontaktowała się ze wszystkimi znanymi producentami unijnymi i uzyskała dane, które wykorzystała w kontekście niniejszego dochodzenia.

4.2. Produkcja unijna i wyrywkowa kontrola unijnych producentów

(54) Wobec braku uwag, motywy od 117 do 119 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

5. SZKODA

5.1. Konsumpcja w Unii

(55) Niektórzy użytkownicy twierdzili, że analizy szkód nie powinny uwzględniać danych dotyczących roku 2009, ponieważ kryzys finansowy, który pojawił się w tym roku zakłócił w szczególności konsumpcję w Unii. Jednakże, nawet jeśli rok 2009 zostałby wyłączony z analizy, konsumpcja wciąż wykazywałaby tendencję wzrostową (+5 %), co jest wskaźnikiem wzrostu na rynku. Ponadto w motywie 120 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych uznano negatywne skutki kryzysu finansowego, ale

stwierdzono, że nastąpiła znacząca poprawa sytuacji na rynku. Wobec braku innych uwag, motyw 120 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje potwierdzony.

5.2. Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie

(56) Margines subsydiowania ustalony dla KEI Industries jest poniżej progu *de minimis* przewidzianego w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego (zob. motyw 49 powyżej). Uznaje się zatem, że w okresie objętym dochodzeniem ten eksportujący producent nie korzystał z programów subsydiowania w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W wyniku tego wielkość przywozu została wyłączona z wielkości subsydiowanego przywozu z Indii. Jeden producent eksportujący, a mianowicie Grupa Venus twierdził, że niektóre transakcje zostały pomyłkowo policzone podwójnie. Komisja zgodziła się z producentem eksportującym i w związku z tym transakcje te zostały odliczone od całkowitej ilości subsydiowanego przywozu z Indii. W związku z tym skorygowano wielkość, udział w rynku i średnią cenę subsydiowanego przywozu.

(57) Wielkość i udział w rynku subsydiowanego przywozu:

	2009	2010	2011	OD
Ilość (MT)	11 620	20 038	25 326	24 415
Wskaźnik (2009 = 100)	100	172	218	210
Udział w rynku	8,8%	10,7%	12,9%	12,4%
Wskaźnik (2009 = 100)	100	121	146	140

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

(58) W OD KEI Industries eksportowało ograniczone ilości produktu objętego postępowaniem, a wspomniane wyżej transakcje Grupy Venus również obejmowały niewielkie ilości. W związku z tym odliczenie tych ilości przywozu od całkowitej ilości subsydiowanego przywozu z Indii nie powoduje zmian tendencji opisanych w motywach 123 i 124 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Potwierdza się zatem te motywy rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

(59) Średnia cena subsydiowanego przywozu:

	2009	2010	2011	OD
Średnia cena (euro/MT)	2 419	2 856	3 311	3 259
Wskaźnik (2009	100	118	137	135

= 100)				

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

(60) Jak wyjaśniono powyżej, w OD KEI Industries eksportowało ograniczone ilości, a wyłączenie niektórych transakcji Grupy Venus wpłynęło jedynie na niewielkie ilości. Wyłączenie wielkości przywozu KEI Industries i wspomnianych wyżej transakcji Grupy Venus z całkowitej ilości subsydiowanego przywozu z Indii nie powoduje zatem żadnej większej zmiany średniej ceny subsydiowanego przywozu z Indii lub podcięcia cenowego. Ponownie obliczony margines podcięcia cenowego wynosi 11,7 %. Jeśli chodzi o pozostałą część, potwierdza się wnioski opierające się na ustaleniach opisanych z motywach od 128 do 130 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

(61) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń władze publiczne Indii argumentowały, że Komisja proporcjonalnie ograniczyła subsydiowany przywóz tylko do wielkości przywozu współpracujących producentów eksportujących, celem uwzględnienia wyników *de minimis* KEI i wyłączenia niektórych transakcji grupy Venus, które zostały pomyłkowo podwójnie policzone. Twierdzenie to opiera się na błędnym rozumowaniu. Komisja zastosowała proporcjonalne ograniczenie do całkowitej wielkości przywozu, w tym przywozu importerów, którzy nie współpracowali. Twierdzenie to należy zatem odrzucić.

5.3. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

(62) Niektóre ze stron twierdziły, że wyniki uzyskane przez przemysł unijny należy uznać za wystarczająco pozytywne w kontekście światowego kryzysu gospodarczego i że z wyjątkiem wskaźnika szkody, którym jest udział w rynku, wszystkie inne wskaźniki nie wskazują na istnienie szkody.

(63) Jedna ze stron twierdziła, że średnia cena sprzedaży przemysłu unijnego wzrosła o około 34 %, zdecydowanie więcej niż koszty produkcji, które wzrosły w tym samym okresie o 13 %. W tej kwestii należy zauważyć, że na początku badanego okresu, a mianowicie w 2009 r., przemysł unijny sprzedawał swoje wyroby poniżej kosztów produkcji i dopiero począwszy od 2011 r. udało mu się sprzedawać je powyżej kosztów produkcji.

(64) Dochodzenie wykazało, że chociaż pewne wskaźniki szkody, takie jak wielkość produkcji i moce produkcyjne wykazywały tendencje wzrostowe lub, tak jak w przypadku zatrudnienia, pozostawały na tym samym poziomie, szereg wskaźników dotyczących sytuacji finansowej przemysłu unijnego, a mianowicie rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji nie wykazywały zadawalających tendencji w badanym okresie. Podczas gdy w 2010 r. wskaźnik dotyczący inwestycji poprawił się, to w roku 2011 i w OD spadł poniżej poziomu z 2009 r. Chociaż prawdą jest, że wskaźnik zwrotu z inwestycji rósł w okresie od 2009 r. do 2011 r., osiągając 6,7 %, to w OD ponownie spadł do 0,8 %. Można zatem stwierdzić, że sytuacja przemysłu unijnego po 2009 r. zaczęła się poprawiać, ale jego ożywienie hamował później subsydiowany przywóz z Indii.

(65) Na wniosek jednej z zainteresowanych stron potwierdza się, że poziom zapasów określony w motywie 153 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczył działalności objętych próbą przedsiębiorstw unijnych.

(66) Przemysł unijny argumentował, że docelowa marża zysku ustalona tymczasowo na 5 % jest zbyt niska. Strona nie uzasadniła odpowiednio swoich twierdzeń. W motywie

148 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wyjaśniono powody ustalenia takiej marży zysku i w toku dochodzenia nie ujawniono innych powodów jej zmiany. Zatem docelowy zysk ustalony na 5 % zostaje utrzymany w celu dokonania ostatecznych ustaleń.

(67) Jeden producent eksportujący argumentował, że trudności przemysłu unijnego wynikają w dużej mierze z problemów strukturalnych. W związku z tym docelowa marża zysku na poziomie 5 % również nie była realna.

(68) Należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem[8] instytucje powinny wyznaczyć marżę zysku, jakiej przemysł wspólnotowy mógłby racjonalnie oczekiwać w normalnych warunkach konkurencji, w przypadku braku subsydiowanego przywozu. W tym przypadku jednak, z podanych niżej powodów, niemożliwe okazało się dokonanie tej analizy dla przemysłu unijnego wytwarzającego produkt objęty postępowaniem. Dostępne informacje pozwalające na obliczenie marży zysku dla produktu objętego postępowaniem dotyczą tylko roku 2007. W 2007 r. marża zysku wynosiła 3,7 %. W 2008 r. z powodu kryzysu finansowego i gospodarczego była ona ujemna. Skarżący argumentował, co potwierdziło dochodzenie, że subsydiowany przywóz zaczął docierać na rynek unijny w 2007 r., kiedy to wielkość przywozu wzrosła z 17727 ton w 2006 r. do 24811,3 ton. Instytucje wyznaczyły zatem docelową marżę zysku na podstawie realnych zysków osiągniętych w innych sektorach przemysłu stalowego, które nie ucierpiały w wyniku dumpingowego i subsydiowanego przywozu[9].

5.4. Wnioski dotyczące szkody

(69) Komisja stwierdza zatem, że przemysł unijny poniósł w OD istotną szkodę.

6. Związek przyczynowy

6.1. Wpływ subsydiowanego przywozu

(70) Jeden producent eksportujący stwierdził, że rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych pomija fakt, że od 2009 r. przemysł unijny może korzystać ze wzrostu konsumpcji, a Komisja nie może twierdzić, że przemysł unijny będzie mógł w nieskończoność utrzymywać swój udział w rynku.

(71) Odpowiadając na te argumenty należy zauważyć, że w toku dochodzenia ustalono, iż udział w rynku subsydiowanego przywozu z Indii rósł w szybszym tempie niż konsumpcja na rynku unijnym. Wielkość subsydiowanego przywozu z Indii wzrosła o 110 %, podczas gdy wzrost konsumpcji wyniósł w tym samym okresie 50 %. Co więcej, dochodzenie wykazało także, że w tym samym okresie średnia cena produktu przywożonego z Indii kształtowała się zawsze na poziomie poniżej średniej ceny

---

[8] Sprawa T-210/95 European Fertilizer Manufacturer's Association (EFMA) przeciwko Radzie, [1999] Rec. II-3291, pkt 60

[9] Rozporządzenie Rady (WE) nr 383/2009 z dnia 5 maja 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów i skrętek ze stali niestopowej do wyrobu kabli sprężających i strun sprężających (druty i skrętki PSC) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Dz.U. L 118 z 13.5.2009, s. 1; rozporządzenie Komisji (UE) nr 1071/2012 z dnia 14 listopada 2012 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Dz.U. L 318 z 15.11.2012, s. 10; rozporządzenie Komisji (UE) nr 845/2012 z dnia 18 września 2012 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych powlekanych organicznie produktów ze stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 33

przemysłu unijnego podcinając w OD o 11,7 % średnią cenę przemysłu unijnego. W wyniku tego, podczas gdy przemysł unijny faktycznie w pewnym stopniu korzystał ze wzrostu konsumpcji i mógł także zwiększyć o 40 % wielkość sprzedaży, nie mógł utrzymać swojego udziału w rynku jakiego można by oczekiwać w coraz lepszych warunkach rynkowych i uwzględniając wolne moce produkcyjne przemysłu unijnego.

6.2. Wpływ innych czynników

6.2.1. Przywóz niesubsydiowany

(72) Niektóre z zainteresowanych stron twierdziły, że należy ponownie oszacować wpływ subsydiowanego przywozu, uwzględniając fakt, że KEI Industries korzystał z minimalnego marginesu subsydiowania oraz ponieważ z analizy usunięto pomyłkowo podwójnie policzone transakcje grupy Venus. Argumentowały one ponadto, że ceny niesubsydiowanego przywozu są niższe od cen subsydiowanego przywozu.

(73) Poniższa tabela pokazuje zmiany wielkości niesubsydiowanego wywozu oraz cen w badanym okresie. Jego wielkość stanowi około jednej trzeciej indyjskiego wywozu w OD i wykazuje takie same tendencje jak subsydiowany przywóz.

	2009	2010	2011	OD
Ilość (MT)	5227	9015	11 394	10 938
Wielkość (*Wskaźnik*)	100	172	218	210
Średnia cena	2268	2678	3105	3056
Średnia cena (*Wskaźnik*)	100	118	137	135
Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu				

(74) Zatem normalne jest, że ceny niesubsydiowanego przywozu były niższe od cen subsydiowanego przywozu. Jednakże wielkość niesubsydiowanego przywozu stanowi jedynie trzecią część wielkości subsydiowanego przywozu. Z tego względu szkoda spowodowana niesubsydiowanym przywozem nie narusza związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym z Indii a istotną szkodą, jaką poniósł przemysł unijny w OD.

6.2.2. Przywóz z państw trzecich

(75) Jeden z indyjskich producentów eksportujących i władze publiczne Indii ponownie stwierdzili, że Chińską Republikę Ludową należało włączyć do dochodzenia i że wpływ jaki ma przywóz z Chińskiej Republiki Ludowej na rynek unijny oraz na przemysł unijny jest niedoceniany.

(76) Jak wspomniano w motywie 170 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zarówno na początkowym etapie postępowania, jak i na etapie końcowym brak jest dowodów subsydiowania, które mogłoby być uzasadnieniem dla wszczęcia postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej. Twierdzenie, że Chińską Republikę Ludową należało objąć zakresem dochodzenia, jest zatem nieuzasadnione i należy je odrzucić.

(77) Jednakże w badanym okresie przywóz z Chińskiej Republiki Ludowej wykazywał tendencję rosnącą i w OD jego udział w rynku wyniósł 8,3 %, jak stwierdzono w motywie 168 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ponadto ceny przywozu z Chin były niższe od cen przemysłu unijnego i cen indyjskich producentów eksportujących na rynku unijnym. Zatem w dalszym ciągu badano, czy przywóz z Chińskiej Republiki Ludowej mógł się przyczynić do szkody poniesionej przez przemysł unijny i zerwania związku przyczynowego między tą szkodą a przywozem subsydiowanym z Indii.

(78) Informacje dostępne na tymczasowym etapie sugerowały, że asortyment produktów sprowadzanych z Chin jest odmienny i że zakres obecności chińskich produktów jest odmienny w porównaniu do produktów sprzedawanych przez przemysł unijny lub nawet produktów pochodzących z Indii sprzedawanych na rynku unijnym.

(79) Po opublikowaniu tymczasowego środka Komisja otrzymała szereg skarg zwracających uwagę na fakt, że przywóz z Chin po niskich cenach w OD doprowadził do zerwania związku przyczynowego między dumpingowym przywozem z Indii a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

(80) Analiza przeprowadzona na podstawie statystyki przywozu w odniesieniu do dwóch kodów CN objętych dochodzeniem wykazała, że 29 % chińskiego przywozu dokonano w dolnym segmencie rynku (kodu CN 7223 00 99). Wyjaśnia to po części, dlaczego chińskie ceny są średnio niższe od cen przemysłu unijnego i cen indyjskich producentów eksportujących. Statystyka dotycząca kodu CN 7223 00 99 wykazała również, że klienci chińskich producentów skupieni są w Zjednoczonym Królestwie, w którym przemysł unijny w zasadzie nie jest obecny.

Ilość (MT)	2009	2010	2011	OD
7223 00 19	2 974	3 286	3 436	2 995
7223 00 99	765	1 458	1 472	1 320

Źródło: Eurostat

(81) Jeśli chodzi o kod CN 7223 00 19, analiza przeprowadzona na podstawie numeru kontrolnego produktu wykazała, że zarówno producenci unijni jak i indyjscy konkurują głównie w górnym segmencie rynku, w którym ceny mogą być nawet cztery razy wyższe od cen w dolnym segmencie rynku w ramach tego samego kodu CN[10]. Zasadniczo zróżnicowanie cen wiąże się z rodzajem produktu i zawartością niklu. Co więcej, dochodzenie wykazało, że chińscy eksporterzy sprzedają przede wszystkim niskiej jakości rodzaje produktu objętego wspomnianym kodem CN na rynek unijny. Z tego względu asortyment produktu staje się decydującym czynnikiem oceny chińskiego przywozu.

(82) Jeśli chodzi o poziom cen przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej, należy podkreślić, że począwszy od 2009 r. do OD, średnia cena chińskiego przywozu była wyższa od średniej ceny korzystających z subwencji indyjskich producentów

[10] Jednakże należy zauważyć, że zarówno przemysł unijny jak i indyjscy producenci eksportujący są również obecni w dolnym segmencie rynku, chociaż w mniejszym stopniu.

eksportujących, co pokazuje poniższa tabela, w której podana jest średnia cena subwencjonowanego przywozu z Indii towarów objętych kodem CN 7223 00 19.

Średnia cena (euro/MT)	2009	2010	2011	OD	OD+ 1
7332 00 19	2974	3286	3436	2995	3093

Źródło: Eurostat

(83) W OD średnia cena chińskiego przywozu spadła po raz pierwszy poniżej ceny subwencjonowanego przywozu z Indii. Jednakże spadek ten był tymczasowy, ponieważ chińskie ceny w roku następującym po OD wzrosły i ich poziom ponownie przekroczył poziom cen indyjskich.

(84) Co więcej, porównanie między wielkością przywozu z Indii i wielkością przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej wykazało, że w dowolnym momencie badanego okresu, a w szczególności w OD, przywóz z Chińskiej Republiki Ludowej był znacznie niższy od przywozu z Indii. Wielkość przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej kształtowała się zasadniczo na poziomie poniżej 50 % całkowitej wielkości przywozu z Indii.

(85) W świetle powyższego potwierdza się, że znaczna część przywozu z Chin w OD różni się od asortymentu produktów wytwarzanych przez przemysł unijny i wszelka konkurencja z produktami wytwarzanymi i sprzedawanymi przez przemysł unijny jest ograniczona.

(86) Przywóz z Chińskiej Republiki Ludowej mógł zatem nie wpłynąć na sytuację przemysłu unijnego w stopniu naruszającym związek przyczynowy między subsydiowanym przywozem z Indii i szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Dlatego też motyw 168 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje potwierdzony.

6.2.3. Konkurencja ze strony innych producentów w Unii

(87) Jedna ze stron argumentowała, że słabe wyniki finansowe producentów unijnych mogły zostać spowodowane konkurencją ze strony innych producentów unijnych, którzy nie występowali jako skarżący lub nie wsparli dochodzenia na początku postępowania.

(88) Udział w rynku innych producentów unijnych przedstawiał się następująco:

	2009	2010	2011	OD
Ilość (MT)	34 926	55 740	55 124	55 124
Wskaźnik (2009 = 100)	100	160	158	158
Udział w rynku innych producentów unijnych	26,6%	29,8%	28,1%	27,9%

Źródło: Skarga

(89) Na producentów unijnych, którzy nie występowali jako skarżący lub w sposób konkretny nie wsparli dochodzenia, przypadało 44 % całkowitej wielkości sprzedaży, o czym wspomniano w motywie 139 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ich wielkość sprzedaży wzrosła o 58 % od szacunkowej ilości 34926 ton w 2009 r. do 55124 ton w badanym okresie. Taki wzrost jest jednak stosunkowo niewielki w porównaniu ze wzrostem subsydiowanego przywozu z Indii w tym samym okresie (+110 %). Co więcej, udział w rynku wspomnianych producentów unijnych utrzymywał się w badanym okresie na stosunkowo stałym poziomie i nie stwierdzono, że ich ceny były niższe od cen objętych próbą producentów unijnych. W związku z tym stwierdzono, że ich ceny na rynku unijnym nie przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł unijny.

6.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(90) Wobec braku uwag, motywy od 176 do 179 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

7. Interes Unii

7.1. Uwagi ogólne

(91) Wobec braku uwag, motyw 180 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje potwierdzony.

7.2. Interes przemysłu unijnego

(92) Wobec braku uwag, motywy od 181 do 188 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

7.3. Interes użytkowników

(93) Po wprowadzeniu tymczasowych środków siedmiu użytkowników i jedno stowarzyszenie użytkowników skontaktowało się z Komisją i wyraziło zainteresowanie współpracą w ramach dochodzenia. W następstwie ich prośby w kwietniu 2013 r. przesłano im kwestionariusze. Jednakże jedynie dwóch użytkowników udzieliło odpowiedzi na wszystkie pytania zawarte w kwestionariuszu i ogółem na współpracujących użytkowników przypadało w OD 12 % całkowitej wielkości przywozu z Indii i 2,5 % całkowitej konsumpcji w Unii. Ekonomiczny wpływ środków na użytkowników został poddany ponownej ocenie na podstawie nowych danych podanych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. W celu weryfikacji dostarczonych informacji przeprowadzono wizytacje u dwóch użytkowników.

(94) Użytkownicy twierdzili, że rentowność na poziomie 9 %, o której mowa w motywie 191 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych jest zbyt wysoka i nie jest reprezentatywna dla przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem. Po otrzymaniu dodatkowych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu ponownie obliczono średnią rentowność wszystkich współpracujących użytkowników i ustalono, że wynosi ona 2 % obrotu.

(95) Stwierdzono również, że w przypadku współpracujących użytkowników zakupy z Indii stanowiły średnio 44 % całkowitych zakupów produktu objętego postępowaniem, a Indie są jedynym źródłem dostaw tylko dla dwóch współpracujących użytkowników. W OD udział obrotów obejmujących produkt objęty postępowaniem wynosił średnio 14 % całkowitych obrotów współpracujących użytkowników.

(96) Przyjmując najbardziej pesymistyczny scenariusz dla rynku unijnego, tj. brak możliwości przeniesienia wzrostu cen na sieć dystrybucji i dalsze dokonywanie zakupów w Indiach w dotychczasowych ilościach, pod wpływem cła rentowność użytkowników w przypadku działalności, w której wykorzystuje się lub włącza produkt objęty postępowaniem, spadłaby o od 0,25 punktu procentowego do 1,75 %.

(97) Komisja przyznała, że w pojedynczych przypadkach skutki dla tych użytkowników, których cały przywóz pochodzi z Indii, mogą być poważniejsze. Jednakże takich przypadków jest stosunkowo niewiele (dwóch współpracujących użytkowników). Co więcej, mają oni możliwość, pod warunkiem współpracy ze strony indyjskiego producenta, wystąpienia z wnioskiem o refundację na podstawie art. 21 rozporządzenia podstawowego, jeśli zostaną spełnione wszystkie warunki takiej refundacji.

(98) Niektórzy użytkownicy ponownie wyrazili obawę, że środki mogą mieć również wpływ na pewien rodzaj drutów niewytwarzanych w Europie, a mianowicie rodzaje z tak zwanej serii 200, o czym mowa w motywie 194 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Zdaniem użytkowników brak produkcji w Unii wynika z ograniczonego popytu oraz specyfiki procesu produkcji.

(99) Dochodzenie wykazało jednak, że taki rodzaj drutów ze stali nierdzewnej jest wytwarzany przez przemysł unijny, a jego udział w rynku unijnym jest ograniczony. Użytkownicy mają także możliwość korzystania z alternatywnego źródła dostaw z państw nieobjętych środkami antydumpingowymi lub antysubsydyjnymi. Ponadto dwóch indyjskich producentów eksportujących korzysta z zerowej stawki tymczasowego cła wyrównawczego, a zatem wprowadzenie środków nie będzie miało znaczącego wpływu na dostawy dla nich. Co więcej, w tych samych celach można używać innych rodzajów drutów ze stali nierdzewnej. W związku z tym wprowadzenie tych środków nie może mieć znaczącego wpływu na rynek unijny i tych użytkowników. W związku z tym twierdzenie to zostaje odrzucone.

(100) Niektórzy użytkownicy wskazali na dłuższy czas dostawy tego rodzaju produktu od producentów unijnych w porównaniu do czasu dostawy produktu objętego postępowaniem z Indii. Jednakże możliwość magazynowania produktów przez sprzedawców i przedsiębiorców oraz szybka ich dostępność nie podważa udokumentowanych informacji na temat negatywnego wpływu subsydiowanego przywozu. Oznacza to, że powyższy argument należy odrzucić.

(101) Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzenia, nawet jeśli środki wprowadzone w odniesieniu do przywozu z Indii przypuszczalnie w większym stopniu negatywnie wpłynęły na niektórych użytkowników niż na innych, uznaje się, że ostatecznie rynek unijny skorzysta z wprowadzenia środków. W szczególności uważa się, że przywrócenie uczciwych warunków handlu na rynku unijnym umożliwiłoby przemysłowi unijnemu dostosowanie cen do kosztów produkcji, utrzymanie produkcji i zatrudnienia, odzyskanie uprzednio utraconego udziału w rynku i skorzystanie ze wzrostu korzyści skali. Powinno to także przyczynić się do osiągnięcia przez przemysł odpowiedniej marży zysku, która umożliwi mu efektywne działanie w perspektywie średnio- i długoterminowej. Równolegle poprawie ulegnie ogólna sytuacja finansowa przemysłu. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że środki będą mieć ogólnie ograniczony wpływ na użytkowników i niepowiązanych importerów. Stwierdza się zatem, że ogólna korzyść z wprowadzenia środków wydaje się rekompensować wpływ na użytkowników produktu objętego postępowaniem na rynku unijnym.

7.4. Interes niepowiązanych importerów

(102) Wobec braku uwag, motywy od 197 do 199 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

7.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

(103) W świetle powyższego ocena zawarta w motywach 200 i 201 rozporządzenia tymczasowego znajduje potwierdzenie.

8. Definitywne środki wyrównawcze

8.1. Poziom usuwający szkodę

(104) Wobec braku uwag, motywy od 203 do 206 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

8.2. Wniosek dotyczący poziomu usuwającego szkodę

(105) Ponieważ ostateczny margines subsydiowania KEI Industries był na poziomie *de minimis*, jak stwierdzono w motywie 49 powyżej, dla przedsiębiorstwa tego nie wyliczono indywidualnego marginesu szkody.

(106) Niniejszym potwierdza się metodykę zastosowaną w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.

8.3. Ostateczne środki

(107) W świetle powyższego oraz zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, należy nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na poziomie wystarczającym, by usunąć szkodę spowodowaną przez przywóz subsydiowany, bez przekroczenia ustalonego marginesu subsydiowania.

(108) Stawki cła wyrównawczego zostały zatem ustalone poprzez porównanie marginesów szkody i marginesów subsydiowania. Stawki proponowanego cła wyrównawczego są zatem następujące:

Przedsiębiorstwo	**Marginesy subsydiowania**	**Marginesy szkody**	**Stawka cła wyrównawczego**
Raajratna Metal Industries	3,7%	17,2%	3,7%
Grupa Venus	3,0%	23,4%	3,0%
Viraj Profiles Vpl. Ltd.	0,9%	nie dotyczy	0,0%
KEI Industries Limited	0,7%	nie dotyczy	0,0%
Współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	3,4%	19,3%	3,4%
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	3,7%	23,4%	3,7%

(109) Indywidualne stawki cła wyrównawczego określone w niniejszym dokumencie roboczym zostały wyznaczone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację stwierdzoną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw") mają wyłączne

zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z Indii i wytwarzanych przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego dokumentu roboczego, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami wymienionymi z nazwy, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw".

(110) Wszystkie wnioski o zastosowanie indywidualnych stawek cła wyrównawczego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy niezwłocznie kierować do Komisji[11] wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i sprzedażą na eksport, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie nakładające ostateczne cła wyrównawcze zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

8.4. Ostateczne pobranie tymczasowych ceł wyrównawczych

(111) W świetle wielkości ustalonych marginesów subsydiowania oraz poziomu szkody poniesionej przez przemysł unijny, uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w postaci tymczasowego cła wyrównawczego, nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych, w wysokości ostatecznie nałożonego cła.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

9. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz drutu ze stali nierdzewnej zawierającego:

- 2,5 % lub więcej masy niklu, innego niż drut zawierający 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy niklu i 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy chromu,

- mniej niż 2,5 % masy niklu, innego niż drut zawierający 13 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy chromu i 3,5 % lub więcej, ale nie więcej niż 6 % masy aluminium,

obecnie objętego kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99 i pochodzącego z Indii.

10. Stawka ostatecznego cła wyrównawczego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gujarat	3,7	B775
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Bombaj,	3,0	B776

[11] European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgia.

Maharasztra		
Precision Metals, Bombaj, Maharasztra	3,0	B777
Hindustan Inox Ltd., Bombaj, Maharasztra	3,0	B778
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Bombaj, Maharasztra	3,0	B779
Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane, Maharasztra	0,0	B780
KEI Industries Limited, New Delhi	0,0	B925
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	3,4	B781
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	3,7	B999

11. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła wyrównawczego, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 419/2013, na przywóz drutu zawierającego:

- 2,5 % lub więcej masy niklu, innego niż drut zawierający 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy niklu i 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy chromu,

- mniej niż 2,5 % masy niklu, innego niż drut zawierający 13 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy chromu i 3,5 % lub więcej, ale nie więcej niż 6 % masy aluminium,

obecnie objętego kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99 i pochodzącego z Indii,

zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła wyrównawczego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK: Indyjscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Dodatkowy kod TARIC B781

Nazwa przedsiębiorstwa	**Miejscowość**
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, Dystrykt Satara, Maharasztra
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Bombaj, Maharasztra
Bhansali Stainless Wire	Bombaj, Maharasztra
Chandan Steel	Bombaj, Maharasztra
Drawmet Wires	Bhiwadi, Radżastan
Garg Inox Ltd	Bahadurgarh, Harijana
Jyoti Steel Industries Ltd.	Bombaj, Maharasztra
Macro Bars and Wires	Bombaj, Maharasztra
Mukand Ltd.	Thane
Nevatia Steel & Alloys Pvt. Ltd.	Bombaj, Maharasztra
Panchmahal Steel Ltd.	Dystrykt Panchmahals, Gudżarat